

Trump har siktet inställt på såväl Portland som Venezuela

Varför Trump har siktet inställt på Portland och Venezuela

Portland, Oregon, var min fristad som tonåring. Jag var ett konstigt barn, en etikett jag mest omfamnade. Men att vara annorlunda i min hemstad, lantliga norra Idaho, var utmattande. När jag behövde ladda batterierna körde jag de nio timmarna till Portland för att sola mig i staden som accepterade mig precis som jag var. Kanske är det Trump-administrationens problem med Portland idag: det är bokstavligen en fristad. Oregon blev den första delstaten att anta en fristadslag 1987. Trettio år senare antog Portland en resolution om fristad. Dessa lagar förbjuder statliga och kommunala tjänstemän, inklusive polisen, att samarbeta med federal immigrationsmyndighet.

Portland, Oregon. Foto: Creative Commons

Sedan september har president Trump hotat att skicka nationalgardetrupper till Portland, till synes för att kväva protester i vad han kallar ett "brinnande helvete". Lagstiftare i Oregon på båda sidor av gången enades dock om att avvisa denna federala intervention i Rose City och arbetar tillsammans för att förhindra den.

Varför är Portland ett hot?

Det verkliga hotet som Portland representerar är inte anarki, utan motsatsen: regeringen som arbetar tillsammans med sin befolkning för att skapa en välkomnande och stödjande gemenskap, trots skillnader. Portland är ett bevis för Amerika att det fortfarande är möjligt att arbeta tillsammans för att gynna alla i vårt samhälle. För att göra saken ännu värre kämpar Portland emot med humor. Den ensamme mannen i kycklingdräkt som protesterar utanför ICE:s högkvarter har nu fått sällskap av en panda, en dinosaurie, en axolotl och en enhörning för nattliga dansfester.

Förra helgen organiserades en "akut nakencykeltur" i staden under parollen "om kejsaren vägrar att bära kläder, så kommer inte vi heller att göra det". Det är svårt att skicka in nationalgardet för att gripa nakna människor och dansande grodor utan att se löjlig ut.

Modell av underkuvande

Hur roligt det än är, är konsekvenserna av en politik att släppa lös militärens "fulla kraft" på alla som inte håller med Trump dödligt allvarliga, var de än inträffar. Vi ser att denna strategi att ingripa och underkva fredliga städer som Portland och Chicago faktiskt är

modellerad efter den strategi som har använts för att försöka underkiva det fredliga landet Venezuela i årtal: att tillverka historier om brott utan bevis och skicka in trupper, påstås för att göra målet säkert, men det verkliga målet är dominans.

När det gäller Portland är "brottet" de icke-existerande våldsamma protesterna. När det gäller Venezuela är "brottet" icke-existerande drokarteller som smyger sig längs karibiska rutter som FN och till och med DEA säger inte existerar.

Venezuela: En enande kraft

År 2023 hade jag möjlighet att besöka Venezuela och jag såg själv hur Venezuela, liksom Portland, är en enande kraft: i dess fall strategiskt allierat med sårbara latinamerikanska och karibiska länder.

Caracas, Venezuela Foto: Wikimedia

Min familj åkte till Venezuela med mer än 550 idrottare från Nicaragua för att delta i ALBA-spelen, liknande OS, men för ALBA-länder. ALBA är den boliviariska alliansen för folken i vårt Amerika, som initierades för 20 år sedan av Venezuela och Kuba som ett alternativ till det frihandelsområde i Amerika som föreslagits av USA. Snarare än att sträva efter att gynna storföretagen, bygger ALBA-handeln på komplementaritet, solidaritet och samarbete. Medlemmarna i ALBA har för närvarande expanderat till att omfatta Antigua och Barbuda, Bolivia, Dominica, Grenada, Nicaragua, Saint Kitts och Nevis, Saint Lucia och Saint Vincent och Grenadinerna.

Inför ALBA-spelen skickade den venezuelanska regeringen två flygplan till Nicaragua för att flyga oss direkt till Caracas. Vi möttes på flygplatsen med traditionell afro-karibisk trummor och fördes till ett femstjärnigt hotell ? på inbjudan av den venezuelanska regeringen ? några kvarter från gymmet där vi tävlade. Vårt lag gick direkt upp till 18:e våningen, fyra våningar högre än den högsta byggnaden i Nicaragua. Vi stod med öppna munnar vid takpoolen medan lysande blå och gula papegojor flög förbi i ögonhöjd.

"Är det alltid så här det är att resa?" En av våra tonårsidrottare frågade mig. Jag skrattade högt. "Njut medan du kan", sa jag.

Njuta av det, det gjorde vi. I två veckor tränade vi, tävlade och var turister: tog en linbana till toppen av berget som tornade upp sig ovanför oss, besökte köpcentra, åt cachapas och arepas.

Men viktigast av allt, vi knöt band: vi gick ut i våra officiella lagjackor och venezuelaner stoppade oss för att prata om Nicaragua. Även om de två länderna ligger nära varandra geografiskt och politiskt får de flesta aldrig chansen att resa mellan dem. Varje samtal kändes som att träffa en själsfrände: sjuksköterskan som gav mig ett armband gjort av hennes dotter, gatuförsäljaren som delade livsmål med mig, ungdomsrepresentanten som skickar mig länkar till videor om den bolivarianska revolutionen. Vi lämnade alla Venezuela laddade om, med banden mellan vårt lilla land.

Jag lärde mig av mina samtal att Venezuela använder vinster från landets oljeproduktion ? världens största reserver ? för att

förbättra livet för den fattiga majoriteten. Men efter president Hugo Chavez död 2013 och det efterföljande valet av president Nicolás Maduro, ökade USA sina ansträngningar för regimskifte mot Venezuela och stödde en opposition som försökte uppnå med våld det de inte kunde vinna vid valurnorna.

År 2014 drabbades venezuelanerna av våldsamma kravaller, "guarimbas", tillsammans med plundring, brist och till och med dödsfall. I ett försök att driva ut Maduro började Obama-administrationen 2015 också gå mot en fullständig ekonomisk blockad; det finns för närvarande mer än 1 000 förlamande ensidiga tvångsåtgärder (sanktioner) mot Venezuela av USA och dess allierade.

"Det har varit en brutal attack", berättade Daniel Rivas för mig. Daniel är en ung medlem av det regerande PSUV-partiet och var tonåring när sanktionerna intensifierades. "Det har varit omöjligt att importera läkemedel, människor har dött som en direkt följd av sanktionerna. Under pandemin fick vi inte köpa vaccinerna. Dessa sanktioner är en massiv kränkning av grundläggande mänskliga rättigheter."

Raffinering och försäljning av Venezuelas rika oljeproduktion har begränsats kraftigt av sanktioner, vilket stryper ekonomin. "Vi har olja, men vi kan inte exportera den?", förklarade Daniel. "Det är som att jag har en enorm butik full av kläder, men jag kan inte sälja något av det eftersom ni blockerar min dörröppning."

Venezuelas kreativa lösningar.

För att motverka inflationens effekter har den venezuelanska regeringen upfunnit nya sätt att hjälpa sitt folk:

? Regeringen subventionerar kraftigt tillgången till mat, vatten, el och bensin

? Hälsovård är helt gratis för alla

? Offentlig utbildning är gratis, från förskola till universitet

? Stöd till jordbrukare och kooperativ har gjort det möjligt för Venezuela att bli alltmer livsmedelssuveränt och odla sin egen mat istället för att förlita sig på import

Tack vare dessa och andra program har venezuelanska familjer fått några av sina grundläggande behov tillgodosedda och den venezuelanska ekonomin har vänt på kort tid: återhämtat sig från 2 000 000 % inflation till en BNP-tillväxt på 5 % år 2023.

Om Venezuela, även under brutala sanktioner, kan tillgodose sina medborgares grundläggande behov, varför kan inte det rikaste landet i världen göra detsamma? Den frågan är anledningen till att Washington måste krossa Venezuela med alla medel. Om amerikaner skulle se vad som verkligen händer i Venezuela skulle de kräva detsamma av sin egen regering.

För att göra saken ännu värre har Venezuela också varit ledande i att främja regional enighet oberoende av USA. Venezuelas envishet i att enas med andra sårbara länder för att arbeta tillsammans till förmån för sina befolkningar på sätt som inte följer Washingtons manus gör landet till ett hot i USAs ögon.

Medan USA fortsätter att öka antalet döda med sina illegala utomrättsliga mord i Karibien, visar Venezuela återhållsamhet genom att inte svara och använda alla tillgängliga lagliga kanaler för att undvika en militär invasion. En amerikansk attack på venezuelansk mark kan vara nära förestående.

Medan ICE-agenter försöker provocera fram konfrontationer med demonstranter i Portland, visar staden återhållsamhet genom att inte svara och använder alla tillgängliga lagliga kanaler för att undvika en militär invasion. En utplacering av nationalgardet i Portland kan vara nära förestående.

I dessa spända tider är internationell solidaritet viktig. Vi måste skydda våra fristäder och förena oss med varandra. För som

skyltarna utanför ICE:s högkvarter i Portland säger: "Enade vi stå, splittrade vi falla."

Becca Renk i Nicaragua, Resumen Latinoamericano 251016 (ZT)

Why Portland & Venezuela Are In Washington's Crosshairs

<https://resumen-english.org/2025/10/sanctuary-why-portland-venezuela-are-in-washingtons-crosshairs/?eType=EmailBlastContent&eId=097e81a8-ed2b-489d-8391-0ca50f1d885d>

HÄV BLOCKADEN AV KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska!

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72